

Liedjes van vroeger Bijlage bij Mijn weekblad

De gitaar is meegereisd naar mijn eerste onderduikadres en heeft mij ook daarna niet meer verlaten. Na een paar andere adressen kwam ik terecht op mijn onderduikadres in Hilversum. Ernaast – o zalig toeval – woonde een in mijn ogen beroemde buurman: de musicus Wim Poppink van dansorkest De Ramblers. Dat leidde tot kennismaking en uitwisseling van gedachten. Hij zag wel wat in dingen die ik gemaakt had en nam ze mee naar Theo Uden Masman. Tot mijn vreugde viel één van mijn liedjes wel in goede aarde. Ze zouden het gaan spelen, maar alleen moest de tekst een beetje worden veranderd. Een tijdje later volgde daarop de mededeling dat toch ook de muziek was aangepast en daarmee was het voor honderd procent een werkstuk van buurman Wim Poppink geworden. Van auteursrechten en Buma had ik toen nog geen benul. Hierbij een paar van de teksten die ik toen schreef.

De wilde wind

Jolig joelen winden door het wijde hemelruim,
jagend over water, op de golven drijft het schuim.
’t Is als heeft de wereld nu een dartel-dolle luim,
een boom buigt als een pluim.

Refrein: De wilde wind
zwaait door de kruinen der iepen.
Het gaat gezwind
en takken zwiepen, deuren piepen door de wind.
Ik heb gehoord,
gevoeld de wind in mijn haren.
Ik werd bekoord,
de wolken varen door de klare hemel voort.
Zie de witte golvenkoppen
schuimen op de vliet,
zie het wuiven van de toppen,
zie het buigen van het riet.
De wilde wind zwaait door de kruinen der iepen.
Het gaat gezwind en takken zwiepen, deuren piepen
door de wind.

Wind maakt soms ‘n warboel van ‘n mooie krullenbol,
woelend door de haren, want daarin vind hij zijn lol.
Gaat de wind zo door de open velden aan de rol,
dan slaat hij soms op hol.

Als in herfst een wilde windvlaag aan de takken rukt
en heel overmoedig al die bruine blaadjes plukt,
blijft hij even kijken als de misdaad is gelukt
en hij is verrukt.

Vaarwel

Als ons laatste liedje is verklonken
en het bos in dromen is verzonken.
trek ik weg in de nacht
waar de eenzaamheid wacht als dichte vacht.
Refrein: Vaarwel ,vaarwel, vaarwel mijn vrienden.
Vaarwel, vaarwel.vaarwel, mijn vrienden.

Vrienden, reiken wij elkaar de handen,
voor ik verder trek naar andere landen.
Schenk een laatste groet
nu ik scheiden moet, maar niet voorgoed.

Volgend voorjaar, dierb're kameraden,
keer ik weer bij 't luiken van de bladen.
Want de lentefee neemt op reis mij mee van over zee

In zon of regenbuitje

In zon of regenbuitje altijd zing en fluit je
van de vreugde om te leven in de mei.
Als de meisjes dansen met hun bloemenkransen
in het haar.dan voelen wij ons fris en blij.
Tralalalalala enz.

Uit de donkere stegen naar de lichte wegen
met de fluiten en gitaren aan de kop.
Jonge stemmen zingen van de blijde dingen,
vrolijk klinken onze wandelliedjes op.
Tralalalalala enz.

Niemand blijft nu achter, vol verlangen wacht er
in de verte reeds een mooie plek op ons,
waar bij bonte bloemen kleine bijen zoemen,
waar je zalig liggend hoort naar hun gegons,
Tralalalalalala enz.

Tot het avonddonker met zijn stergeflonker
zijn we als vogels van de bossen en de hei.
Maar als onze magen om wat voedsel vragen,
gaan we huiswaarts in een blijde bonte rij
Tralalalalalala enz.

